

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Josefa Baxy a soudců JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Marie Žiškové v právní věci žalobkyně: **Mgr. S. W.**, zastoupena JUDr. Janem Walterem, advokátem se sídlem Volyňských Čechů 837, 438 01 Žatec, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra, generální ředitelství Hasičského záchranného sboru České republiky**, se sídlem Kloknerova 26/2295, Praha 4, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 5. 2017, č. j. MV-51368-5/PO-OVL-2017, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 14. 6. 2017, č. j. 6 A 138/2017 – 15,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá**.

II. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Žalobkyně **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

IV. Žalobkyni **se vrací** soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5.000 Kč, který bude z účtu Nejvyššího správního soudu vyplacen na účet zástupce žalobkyně do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a dosavadní průběh řízení

[1] Základem sporu je určení místní příslušnosti soudu.

[2] Dne 22. 6. 2017 byla Nejvyššímu správnímu soudu doručena kasační stížnost žalobkyně napadající v záhlaví označené usnesení Městského soudu v Praze. Předmětným

usnesením městský soud pro místní nepříslušnost postoupil žalobu Krajskému soudu v Ústí nad Labem.

[3] Ze spisového materiálu vyplynulo, že dne 22. 3. 2017 požádala žalobkyně dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále také „ZSPI"), Hasičský záchranný sbor Ústeckého kraje (dále také „HZS ÚK") o stanovisko ze dne 9. 12. 2016, č. j. HSUL-7417-3/CV-2016 a „*veškeré podklady pro vydání tohoto stanoviska*" (dále jen „žádost o informace").

[4] Prvostupňový správní orgán rozhodl o žádosti o informace rozhodnutím ze dne 5. 4. 2017, č. j. HSUL-2085-2/KKŘ-2017 (dále jen „první rozhodnutí HZS ÚK"). Žádosti bylo vyhověno pouze částečně, přičemž došlo k odmítnutí poskytnutí části příloh (projektová dokumentace a požárně bezpečnostní řešení stavby).

[5] Dne 7. 4. 2017 zaslala žalobkyně nadřízenému správnímu orgánu (Ministerstvo vnitra, generální ředitelství Hasičského záchranného sboru České republiky) stížnost dle § 16a odst. 1 písm. b) ZSPI. V této požadovala vyřízení věci.

[6] První rozhodnutí HZS ÚK bylo žalobkyni doručeno dne 16. 4. 2017.

[7] Žalobkyně v podání ze dne 17. 4. 2017 (dále jen „druhé podání") v režimu stížnosti napadla vyřízení věci prvním rozhodnutím HZS ÚK, přičemž namítá, že část informací je nečitelná a část znečitelněna, a to aniž by o odmítnutí poskytnutí těchto informací bylo rozhodnuto. V tomto rozsahu tedy požaduje, aby nadřízený orgán ve shodě s § 16a odst. 6 písm. b) ZSPI nařídil vyřízení žádosti o informace ve stanovené lhůtě. Dále brojí odvoláním dle § 16 ZSPI proti odmítnutí poskytnutí informace. Dle žalobkyně první rozhodnutí HZS ÚK postrádá náležité odůvodnění a zároveň vychází z chybné právní úvahy ohledně postavení správního orgánu. Žalobkyně má za to, že nebyly naplněny podmínky pro neposkytnutí informace dle § 11 odst. 3 ZSPI, neboť prvostupňový správní orgán vystupoval v postavení dotčeného orgánu; informace nezískal v rámci kontrolní, dohledové, dozorové či obdobné činnosti.

[8] Druhé podání žalobkyně bylo posléze doplněno o stížnostní bod, ve kterém žalobkyně upozorňuje na neposkytnutí záznamu o ověření dodržení podmínek požární bezpečnosti.

[9] Poté prvostupňový správní orgán předložil dosavadní podání žalobkyně (stížnost ze dne 7. 4. 2017 a druhé podání včetně jeho doplnění) nadřízenému správnímu orgánu.

[10] Rozhodnutím č. j. MV-51368-2/PO-OVL-2017, ze dne 2. 5. 2017 (dále jen „první rozhodnutí žalovaného"), nadřízený správní orgán rozhodl o zamítnutí odvolání žalobkyně a zároveň přikázal prvostupňovému správnímu orgánu „*poskytnout čitelně již poskytnutý dokument, a to ve lhůtě 10 dnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí.*" Nadřízený správní orgán vyhodnotil druhé podání žalobkyně včetně doplnění jako odvolání ve smyslu § 16 ZSPI.

[11] Na základě prvního rozhodnutí žalovaného HZS ÚK vyhotovilo písemnost č. j. HSUL-2085-8/KKŘ-2017, ze dne 11. 5. 2017, označenou jako: *Opětovné zaslání dokumentů*, ve které zaslala žalobkyni v čitelné podobě dříve poskytnuté dokumenty.

[12] Žalobkyně však ani s tímto vyřízením věci nesouhlasila, a proto dne 16. 4. 2017 vyhotovila podání označené jako *Stížnost č. 3 na postup Hasičského záchranného sboru Ústeckého kraje při vyřizování žádosti o informace ze dne 22. 3. 2017* (dále jen „třetí podání"). Ve stížnosti upozornila na skutečnost, že dokumenty zaslané žalobkyni v příloze písemnosti označené jako *Opětovné zaslání dokumentů* stále obsahují záměrně znečitelněné údaje, proto podala stížnost dle § 16a odst. 1 písm. b) ZSPI.

[13] Třetí podání stěžovatelky bylo nadřízeným orgánem vyhodnoceno jako odvolání, které nadřízený orgán rozhodnutím č. j. MV-51368-5/PO-OVL-2017, ze dne 30. 5. 2017 (dále jen „napadené rozhodnutí" či „rozhodnutí žalovaného"), zamítl. V odůvodnění označil znečitelnění údajů za postup zákonný, neboť zveřejnění osobních údajů týkajících se třetích osob v daném případě nenaplnilo žádnou ze zákonných výjimek uvedených v § 5 odst. 2 zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZOOÚ").

[14] Žalobkyně se žalobou podanou u Městského soudu v Praze domáhala zrušení napadeného rozhodnutí, neboť žádost o informace nebyla v rozsahu znečitelněných informací vyřízena. Informace tak dle názoru žalobkyně „*nebyly poskytnuty a současně ohledně nich nebylo vydáno rozhodnutí o odmítnutí žádosti.*"

[15] Městský soud v Praze usnesením č. j. 6 A 138/2017 - 5, ze dne 14. 6. 2017, postoupil věc Krajskému soudu v Ústí nad Labem. Soud stran svého procesního úkonu uzavřel, že prvostupňový správní orgán má sídlo v obvodu Krajského soudu v Ústí nad Labem, tudíž podle § 7 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s."), je soudem místně příslušným.

II. Kasační stížnost

[16] Žalobkyně (stěžovatelka) se s názorem krajského soudu neztotožnila a dne 22. 6. 2017 podala kasační stížnost. Důvod pro podání kasační stížnosti spatřuje v naplnění § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s.

[17] Stěžovatelka v kasační stížnosti shledává pochybení Městského soudu v tom, že napadené rozhodnutí, ač je označeno jako rozhodnutí o odvolání, je materiálně rozhodnutím o stížnosti dle § 16a odst. 1 písm. b), tedy prostředkem ochrany před nečinností, nikoliv rozhodnutím o opravném prostředku. Žaloba stěžovatelky směřuje proti rozhodnutí správního orgánu vydaného v prvním stupni, proto ve shodě s ustanovením § 7 odst. 2 s. ř. s. je místně příslušným o věci rozhodnout Městský soud v Praze. K podpoře svého závěru uvádí usnesení Nejvyššího správního soudu č. j. Nad 65/2013 - 25, ze dne 13. 11. 2013.

III. Vyjádření žalovaného ke kasační stížnosti

[18] Se závěry stěžovatelky se žalovaný neztotožňuje. Ve vyjádření konstatuje, že záměrné znečitelnění údajů není zákonným důvodem pro podání stížnosti ve smyslu § 16a ZSPI, ale toliko důvodem odvolacím dle § 16 téhož zákona. Třetí podání stěžovatelky bylo vyhodnoceno jako odvolání; žalovaný v řízení o odvolání rozhodoval ve druhém stupni (jako správní orgán druhého stupně), proto se žalovaný ztotožňuje s právním názorem Městského soudu v Praze, dle něhož je místně příslušným Krajský soud v Ústí nad Labem. Závěrem vyjádření se připomíná, že i „*v případě, že by žalovaný rozhodoval o podání žalobkyně … jako o stížnosti, tak v souladu s § 16a odst. 4 Informačního zákona o této rozhoduje nadřízený organ, tedy žalovaný v pozici orgánu II. stupně.*“

IV. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[19] Nejvyšší správní soud přistoupil k posouzení otázky, zda v daném případě došlo ke splnění podmínek řízení o kasační stížnosti. Ověřil, že stěžovatelka je osobou oprávněnou k podání kasační stížnosti (§ 102 s. ř. s.). V kasační stížnosti, kterou podala včas (§ 106 odst. 2 s. ř. s.), uplatňuje přípustný důvod podle § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. a v řízení o kasační stížnosti je řádně zastoupena advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.). Kasační stížnost je tedy věcně projednatelná. Nejvyšší správní soud proto posoudil kasační stížnost v souladu s § 109 odst. 3 a 4 s. ř. s., vázán jejím rozsahem a uplatněnými stížnostními důvody. Neshledal přitom vady podle § 109 odst. 4 s. ř. s., k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti.

[20] Kasační stížnost není důvodná.

[21] Jedinou a zásadní spornou otázkou je posouzení místní příslušnosti soudu.

[22] Dle § 7 odst. 2 s. ř. s. *nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak, je k řízení místně příslušný soud, v jehož obvodu je sídlo správního orgánu, který ve věci vydal rozhodnutí v prvním stupni nebo jinak zasáhl do práv toho, kdo se u soudu domáhá ochrany. Má-li tento správní orgán sídlo mimo obvod své působnosti, platí, že má sídlo v obvodu své působnosti.*

[23] Ustanovení § 16 odst. 1 ZSPI stanoví, že p*roti rozhodnutí povinného subjektu o odmítnutí žádosti lze podat odvolání.*

[24] Podle § 16a odst. 1 písm. b) ZSPI *stížnost na postup při vyřizování žádosti o informace (dále jen "stížnost") může podat žadatel, kterému po uplynutí lhůty podle § 14 odst. 5 písm. d) nebo § 14 odst. 7 nebyla poskytnuta informace nebo předložena konečná licenční nabídka a nebylo vydáno rozhodnutí o odmítnutí žádosti.*

[25] Ve smyslu § 37 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „s. ř."), se podání *posuzuje podle svého skutečného obsahu a bez ohledu na to, jak je označeno.*

[26] Nejvyšší správní soud předně připomíná, že *[t]eprve až má soud postaveno najisto, jakou žalobu (ve smyslu žalobních typů) žalobce podal, čeho se domáhá, a jestli je žaloba přípustná, může se zabývat místní příslušností k projednání takové žaloby a případně ji postoupit místně příslušnému soudu* (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu č. j. Nad 311/2016 - 58, ze dne 22. 2. 2017).

[27] V projednávané věci Městský soud v Praze setrval na žalobním typu uváděném stěžovatelkou (žaloba proti rozhodnutí správního orgánu dle § 65 s. ř. s.). Dále posoudil třetí podání stěžovatelky jako odvolání dle § 16 ZSPI a žalobou napadené rozhodnutí vyhodnotil jako rozhodnutí o odvolání. Ačkoliv odůvodnění postoupení věci je velmi kusé, vynesený výrok (postoupení věci Krajskému soudu v Ústí nad Labem) je nutno považovat za správný.

[28] Stížnostní námitka směřuje k materiálnímu posouzení napadeného rozhodnutí, tedy zodpovězení otázky, zdali je napadené rozhodnutí rozhodnutím o stížnosti ve smyslu § 16a odst. 6 ZSPI či rozhodnutím o odvolání dle § 16 téhož zákona. Znečitelnění údajů poskytovaných stěžovatelce bylo správními orgány vypořádáno v prvním rozhodnutí HZS ÚK, jakož i v prvním rozhodnutí žalovaného, a napadeném rozhodnutí. V předmětných rozhodnutích správní orgány znečitelnění údajů zdůvodnily ochranou osobních údajů; poskytnutím informací v rozsahu znečitelnění těchto se tak zabývaly, což stěžovatelka nevytýká. Soud proto neshledává důvod hodnotit třetí podání stran znečitelněných údajů jako stížnost směřující k ochraně proti nečinnosti. Stěžovatelka ve třetím podání opakovaně brojí proti důvodům odmítnutí poskytnutí údajů, nikoliv proti opomenutí poskytnutí údajů či jiné formě průtahů správního orgánu.

[29] Obecně lze uzavřít, že proti rozhodnutí o odmítnutí poskytnutí údajů, které je správním orgánem řádně a v plném rozsahu požadovaných údajů odůvodněno ochranou osobních údajů či jiným zákonem předvídaným důvodem pro neposkytnutí údajů, lze brojit toliko odvoláním dle § 16 ZSPI, nikoliv prostředkem ochrany proti nečinnosti.

[30] Dále je vhodné korigovat vyjádření žalovaného o ztotožnění rozhodování nadřízeného orgánu dle § 16a odst. 4 ZSPI s rozhodováním ve druhém stupni. Nadřízený orgán rozhoduje o informační stížnosti v postavení prvostupňového orgánu, neboť nerozhoduje o opravném prostředku proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 11. 2013, č. j. Nad 65/2013 - 25).

[31] Posledně zmíněného rozhodnutí se stěžovatelka výslovně dovolává na podporu svých závěrů. Ačkoliv předmětné usnesení taktéž řešilo otázku místní příslušnosti soudu ve věcech týkajících se zákona o svobodném přístupu k informacím, soud shledává zásadní odlišnosti v materiální povaze napadených rozhodnutí (v jejich předmětu). V nyní přezkoumávaném rozhodnutí žalovaného není předmětem přezkumu krajského soudu nečinnost správního orgánu (srov. usnesení č. j. Nad 65/2013 - 25), ale rozhodnutí o odvolání (srov. [29]).

V. Závěr a náklady řízení

[32] Nejvyšší správní soud proto ze všech shora uvedených důvodů dospěl k závěru, že kasační námitky nejsou důvodné, a proto kasační stížnost podle § 110 odst. 1 s. ř. s., poslední věty, zamítl jako nedůvodnou.

[33] O náhradě nákladů řízení rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. za použití ustanovení § 120 téhož zákona. Žalobkyni se vrací poplatek za řízení o kasační stížnosti, neboť „*[s]těžovatel má povinnost zaplatit poplatek za řízení o kasační stížnosti jen tehdy, pokud kasační stížnost směřuje proti rozhodnutí krajského soudu o návrhu ve věci samé (o žalobě) či o jiném návrhu, jehož podání je spojeno s poplatkovou povinností*“ (usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 6. 2015, č. j. 1 As 196/2014 – 19). Kasační stížnost meritorně směřovala toliko proti rozhodnutí procesní povahy. Žalobkyně nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť ve věci neměla úspěch; žalovanému pak náklady řízení nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly, proto mu je Nejvyšší správní soud nepřiznal.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 24. srpna 2017

JUDr. Josef Baxa
předseda senátu